

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
40-ik szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszo-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasas petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Népkonyha.*)

E becses lap mult heti számában ugyanez em alatt egy cikket közölt, melynek sorai és sorközei telve voltak a legmelegebb idealizmussal. Szinte jól esett a mellett a szeretet mellett fütőznöm, mert öreg ember létemre már előre éreztem az abban rajzolt tél szigorát s talán ez okozta azt, hogy azzal az idealizmussal szemben ellentétképpen az én realizmusom is megszól abból a ezélből, hogy e becses lap olvasói megtalálják a két véglet közt az igazságot, a szép „aurea mediocritas“-t.

Hát én is elhiszem, hogy a nóktól legtöbb szőr csak jó és nemes származhatik, mert hát szívők, a forrás, nemes. A szegényeket segíteni bizony nemesak nemes dolog, hanem emberbaráti kötelesség is! S ebben a nők valóban utólrétegetlenek, mert hát szívők gyöngédebb, mint a miénk. Észreveszi, megérzi az a bajt, hol segíteni kell, ha igen kiesiny is, mint az aranyfűst-lemezke a legesekélyebb villanyosságot. Nem az ellen van nekem kifogásom, hogy segítsük szegény embertársainkat, kikhez az anyaföld és természet e jelenben mostoha volt, hanem a forma ellen, melyben e segítség megjelenik!

Először is azzal kell tisztába lenni, hogy mi a célja a népkonyhának? Szerintem az, hogy azok, kik mindennapi foglalkozásuk miatt családi körükben főzni akadályozva vannak, esekélyke díjért meleg ételt nyerjenek. Hol a nő és férfi s esetleg a nagyobb gyermek is munkában vannak, gyárban vagy más üzletben; a foglalkozás vagy távolság hazamenni akadályozza őket, ott helyén van. Ennek a következménye aztán az, hogy népkonyhát az emberszeretet csak nagyobb városokban állít, hol a fent rajzolt embereknek nagy sokasága él. Ezért van az, hogy kis városokban ily fajta intézetekkel nem igen találkozunk, mert esekélyke lévén azok száma, kik azt igénybe vennék, a népkonyha felállítására

*) Nem értünk mindenben egyet a cikk írójával; de mivel lapunkban tért adunk minden fontos eszme több oldalról való megvilágítására, kiadtuk azt. Szerk.

TÁRCSA.

Hirneves vadászok életrajza.

R . . . y Pista.

Irtta: BODON JÓZSEF.

Régen tervbe vettem, hogy egyszer megírom Fekete tintával hófehér papíron Vadász pajtásimnak élete folyását, A ki jobban tudja, pöndörítse mását.

Ő legyen az első, öregünk a Pista, Közöttünk a Mátrát legelőbb taposta, Több mint ötven éve hordoz puskát szijon, Elsőbbségért senki mellette ne vivjon. Szántást, ugart, erdőt járt mindig serényen, Lakár, Tiszti, Vidí*, három tanum légyen: Mennyi tapsi fülest ejtett jó Lebeda.***) Vadász kézben nem is volt még ilyen flinta. Mikor a esh mester kezéből kikerült, Róka, őz, vaddisznó mély bánatba merült, Fajok pusztulását kesergették szörnyen És elhatározták, hogy küldöttség menjen Lebeda urához s kérje meg őt szépen, Némi elnézéssel irányukban légyen.

Szónokuk egy karesu bájos őz-suta volt, Nyalka kis menyecske, szeme csakugy lángolt. Azért választották a kaczkai menyecskét, Hogy a bátya szívét jobban törbe ejtsék, Lovagias férfi hallgat asszony szóra. Őz gerinezet, czombot nem márt rögtön szószba. Elöl ment két vadkan, utána az emsék, Sunyi rókák hátul kapualját lesték, Hol a lyuk, hol a rés, ha szorul a kapeza, Ha a nagy reménység válik majd kudarcra.

*) Három vizslájának a neve.

**) Lebeda híres eschországi fegyverműves volt. A tőle került puszkákat csak Lebedának neveztek.

szükséges pénzüsszeget is segélyezésre fordíthatják. Nagy városokban nagy mennyiségben állítatván elő az ételek, azoknak ára alig kerül egy tízedrészébe a rendesnek. Egy népkonyha felállítására kell helyiség, konyhai eszközök, személyzet, asztalok, fa stb. Vajjon mennyit fognak ezek naponként megemészteni a segélyezésre gyűjtött pénzből? Nem jobb volna-e hát valami más alakját kitalálni a jótékonyagnak? . . . Hiszen Rimaszombatban oly család, melynek tagjai foglalkozásuk miatt egész nap el volnának zárva az ott-hontól, aligha van! Nálunk vagy saját, kézi mesterséggel, vagy földműveléssel foglalkozik a lakosság legnagyobb része: így vagy otthon ül, vagy szünetelven a földművelés, a napszámos osztály keres és talál másféle foglalkozást! Ezeknek bizony nem igen kell a népkonyha! Kiknek kell hát? Azt a még be nem állott, de beállható szomorú jövődő fogja megmutatni. S én ugy hiszem, hogyha beáll is, oly kevés lesz azoknak száma, kik annak áldásait igénybe veszik, hogy annak felállítására fordított költség kész veszteg, pazarlás lesz éppen a szegények számlájára! És higye el mindenki, hogy ha a mult heti cikk írójától tulságos erősen rajzolt s hangoztatott szomorú jövődő beáll is, nem azért fog a szegény nép szükségét, éhséget szenvedni, mert nem tud hol és mikor főzni, hanem azért, mert nem lesz neki mit főzni, nem lesz babja, krumplija, kásája, káposztája! . . . Ezeket kell beszerezni a begyűlt pénzen s ezeket kell kiszolgáltatni azoknak, kiknek ajtaján a fenyegető szükség kopogtatni fog! Egyiknek egy mérő krumplit, másinak néhány liter babot, egy kis zsirót stb. Több és nagyobb segítség ez a szűkölködő családnak, mintha egyik vagy másik tagja jóllakik a többi pedig éhezik.

Sőt mondhatjuk, az volna e mozgalomnak a legnemesebb célja, akkor volna a Nőegylet minden működő tagja igazi áldástosztó angyal, ha az igazi szegényeket keresnek fel, kik nyomorognak, szűkölködnek, de nyomorukat leplezni, titkolni kénytelenek és sokszor méltányolható okok miatt Ezeket segíteni, gyámolítani,

de titkon, hogy alig lássák a kezét is, mely áldást hint, ez volna e mozgalomnak igazi célja! És ha így volna, sokkal szivesebben nyílnának meg az erszények, mint így, midőn csaknem lámpással kell városunkban keresni a koldust!

De aztán még az is megtörténhetik, hogy tulzott a kép, melyet a mult cikk írója rajzolt; megtörténhetik, hogy esalatkozunk, nem lesz szükség a segítségre, vagy nem olyanok fognak abban részesülni, kiknek kellene. Akkor meg éppen hibát követ el a társadalom, ha erőszakosan betegséget akar orvosolni ott, hol tulajdonképpen baj nincs; ily körülmények közt maga idéz fel, maga teremt oly bajokat, miket hivatásszerűen, erkölcsi szempontból mindenütt üldözni, irtania kell: a léhaságot, hazugságot, ámitást, kapzsiságot, irigységet egymásca! Lehet, hogy a dédelgető szeretet miatt magunk fogjuk majd vágni a fát!

De vegyük, hogy létre fog jönni ez intézmény és szükség van rá. Akkor is kifogásolom a helyet, hol létesíteni akarják. Miért állítják fel Rimaszombat szegényei számára Tamásfalán a népkonyhát? Igaz ugyan, hogy városunkban a messze is közel van, de hát mégis, ha a vasut környékéről menend egy szegény táplálkozni, a tél szigorában a nem éppen jól ruházott szegénynek kissé talán mégis távol lesz Tamásfala? Hát azok a szegény, csaknem tehetetlen aggok, kik az istápolásra leginkább rá fognak szorulni, mily küzdelmek közt fognak a város északi szögletétől Tamásfalára vándorolni! Meg aztán így a felügyelet is nehezebben lesz gyakorolható! Még ha ingyen adnák is a helyiséget, mellőzni kellene Tamásfalát, hanem olyan központot kell városunkban keresni, mely egyaránt hozzáférhető a város bármelyik részén lakó szegénynek.

Abban tökéletesen megegyezem a mult heti cikk írójával, hogy az ily jótékonyág gyakorlásánál a nőegyletnek nem szabad egészen a közönség zsebére dolgozni. Tessék, ha szükség van, a tőkéhez is nyulni! Az idők sanyarúságát egyformán megérzi a közönség minden tagja. Mindenkinek 20 krért mérik a tavaly 12 kros liz-

A deputációt vén nyul jelenté be,
Pista bátyánk kijött küldöttség elébe;
Vadász büszkeségtől dagadt szíve, mája,
Ravasz mosolygástól reszketett az álla.

Most az őz menyecske szendén előlépett,
Két pukkedlit csinált s kezdé a beszédet:
„Hatalmas vadász ur, réme minden vadnak,
Tollasnak, szörmésnek, nősténynek és kannak,
Kegyelemért esdünk, irgalmazz mi nekünk,
Szent Hubertre mondom, kipu sztul a népünk
Ha Lebedát szegről gyakran leakasztod,
Nemzetünk nagyjait könyvekre fakasztod,
Paktumot ajánlok: száz lépésen belül,
Ránk a Lebedából csak hébe-hóba löj,
Igy jut is marad is; nem mondom, hogy pácza
Egyikünk se jusson asztalodon tálba.
De ezt megtehetnéd, erre nagyon kérünk
Írántad biz isten hálás szívvel lészünk.“
— „Ugy van, ugy van“, röfönt kétszer is a vadkan,
A esinoska szónok félre állt legottan
És várták a választ szivdobogva némán,
Jaj, csak átsessenek a ezerimónián.

Pista bátyánk felelt: „Istennél kegyelem,
Mig Lebedát bírom, rátok is emelem.
De nini, mit látok, róka az ott vagy mi,
Ejnye vörös hunczfut, még ide mert jönni.“
És pipája szárát emelte arezához
Mintha puska volna, célzott a rókához,
Ennek se kellett több, usgyi, vesd el magad,
Ugy elinalt szegény, hogy még most is szalad.

Én uram teremtöm, az volt ám a puska,
Zsirban kipukkanó ezer véres hurka
Nem szól olyan nagyot, mint Lebeda szólott
És a vad előtte rakásra ugy hullott,
Mint jó kasza előtt hullanak a rendek,
S ha puskanak egykor emléket emelnek,

Ugy Lebeda lesz az, de megis érdemli,
Mert ő hozzá képest minden puska sifli.

Hát Szoszke meg More, dieső kopó párok,
Ha esabolásukat mostan hallanátok
Még puskatokban is tánczolna a golyó,
Nem szült olyan kopót soha anya kopó,
Ha rázendítették a vidám tyif-tyaffot,
A vadász szíve vert örömtől tik-takkot,
Jó bátyánk szeméből a könyű kipottyant,
Engedd meg öregem, hogy tollam kikottyant
Ilyen régi titkot, de szivednek drágát,
Hiszen te szeretted azt a két hü párát,
Kiknek az emléket zöngi e vig ének
Az új korszak lágyabb meg puhább népének.

Inezi-finezi legény nem várna két napot,
Mig Szoszke meg More fordítja a bakot,
De te vártál híven, körömszakadásig,
Kulaes ürülésig, tarisznya fogyásig.

Hát egyszer mi történt . . . segíts óh Diana,
Vadász krónikáknak tarka-barka lapja
Nem jegyzett fel ilyet, mint ez a történet,
Századok mulhatnak, mig ilyen történhet.

Jó Szoszke meg More, december elsején
Felvették a bakot és Mátra tetején
És hajtották vígan, éjjel-nappal egyre,
Bele nem fáradva, soha nem pihenve.
Elvitték Nógrádba, onnan fel Gömörnek,
Hol Mátyás ebédelt, fel a Király hegynek,
A Kárpátok között kissé széjjel nézve
Lomnicz havas orma csak szájatára nézte
A két fene kopót, de ezek a hegyre
Úgyet sem vetettek, csak hajtottak egyre.
Zergék félre szöktek, a bozontos maczkó
Kidugta az orrát, mintha vón zimaukó,

tet, s mindenkinek egyforma drága a krumpli! Meg kell nézni jól a garas helyét! Most népkonyha, majd színelőadás, majd karácsonyfa, majd újévi üdvözlések megváltása, majd Szilveszter-esti multság, mind, mind a nőegylet javára, illetve ezéjaira . . . talán egy kicsit sok is lesz?! . . . Mert hát igen sok embert kényszerít csupán csak állása is, hogy a jótékonykezél érdekében mindezeket a czimeket nevével fizesse meg.

Nem ellenkezési viszketegekből mondtam el ezeket, hanem hogy gondolkodásra hívjam ez eszmék felett társadalmunk irányadó köréit. Ha többen hozzászólunk valamihez, könnyebben meg lehetjük a jót, a leghelyesebbet, a legigazabbat. A nemes nőegylet tisztá szívből fakadó vállalkozását: *enyhíteni az esetleges nyomoron, szívből üdözlöm én is, de a jótékonyágnak tervbe vett formáját nem városunkba valónak tartom.*

Senex.

Megyeegyülés. Vármegyénk alispánja Főispán ur ő méltóságával egyetértve a vármegyei *téli közgyűlést* f. évi december hó 16—17-ik napjára *tűzte ki*, ugy hogy ezt megelőzőleg 14- és 15-én, az állandó választmányi ülés is megtartassék. A tárgysorozat sok közfontosságú és érdekes ügyet foglal magába; s a meghívó, illetve hirdetmény már közzé is tétetett.

Kath. egyházi ügyek.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Tapasztalva azt, hogy beesés lapja a helybeli kath. egyház belső ügyeivel nagy előszeretettel, de megvallom őszintén, nézetem szerint nem mindig a kellő tájékozottsággal foglalkozik, azon reménnyel fordulok t. szerkesztő urhoz, hogy az altera pars elvénél fogva jelen sorainak helyet adni méltóztatik.

Hogy apróbb bajok csakugyan vannak a mi egyházunk belső életében, azt nem lehet tagadni, ámde olyan muló természetűek, a minők más egyházak kebelében is előfordulnak és annyira a mi hitközségünk tulajdon belügyeit képezik, hogy azoknak részletei nem tarthatnak a nyilvánosság elé és legfőképpen nem tarthatnak a más vallásfelekezettűek beszéd tárgyának körébe.

En tehát a részleteket mellőzve, csupán a mi bajaink fő okára akarok rámutatni s felhívni arra a róm. kath. hitközség tagjainak figyelmét. És ez az egyetlen és főök nem más, mint az, hogy a helybeli róm. kath. vallású intelligens közönség absolute nem törődik a saját egyháza dolgaival, a melyik része pedig törődik, az is kibuzza magát az ügyek intézéséből, vagy pedig közhelyeken bizonyos közönyösséggel, sőt sokszor ellenszenvvel tárgyalja azokat.

Nekünk niesen autonómiaink, tehát keresni kell mégis valami helyet és intézményt, a hol és melyek keretében a hitélet iránt érdeklődő közönség nézeteit egymás közt kieserélhesse. Ilyen hely és intézmény a *kath. olva sóegylet* és az *iskolaszék*. Előbbi társadalmi uton értesíti a hitélet és az egyházi ügyek iránti érdeklődést, utóbbi pedig a róm. kath. vallású lakosság összességének egyedüli hivatalos képviselete nemesak iskolai, hanem egyházi ügyekben is.

De mit látunk? Azt, hogy az itteni róm. kath. intelligens világi egyének ezen intézmények iránt kellőképp nem érdeklődnek, sőt ezekből tüntetőleg kivonják magukat.

Ennek okát nem kutatom. De ma már — midőn ügyeinket az egyházi előjáróság és felsőség is figyelemmel kíséri — a helybeli nagyszámu intelligens egyének eme magatartása indokolatlan.

Hacsak felületesen számláljuk is össze a rimaszombati róm. kath. intelligens előkelő családok férfi tagjait s főbb hivatalnokokat, azt találjuk, hogy a Ragályi, Kishonty, Brones, Altdorfer, Kolbay Hányi, Meszlényi, dr.

De a mint meglátta *Szozskét*, meg a *Morét*,
Visszakapta menten akönyvi nagy fejét,
Nem jó lesz ezekkel kikötni — gondolta,
Mert a *Lebedából* lyukat kap a bunda.
El is hozták volna a macskót, bizonyos,
Ha tóksi nagy feje nem annyira okos,
Mint a hogy elhozták a szép hatos bakot
Karácsony bűtjére, épen tüzet rakott
Sürgölődő bányánk, hegyezgetve nyársát
Mikor meghallotta *Szozske* rivalgását,
No a többit tudjuk, jó *Lebeda*-dörren,
Szép hatos bak vére fehér hóra főcesesen.

Elregéljem-e a temerini esatát,
Hol szerbet, szerezsánt s tömérdek vadkaesát
Puszított legyvere; ezt már elhallgatom
Mert a szerényességét csiklandozná nagyon.*)

Régi hű pajtásim, kenyeres ezimborák,
Kik ott puffogtok, hol virit a borág,
Vagy százados bükknek árnya borul rátok,
A rút visszavonás volt mindenkor átok,
Soha az állitást ne bízzátok másra
Csak jó öregünkre Pistuka bátyára,
Hadd intsen ő kézzel, kacsingasson szemmel,
Jó állást a vadász, figyelmesen szemel:
„Itt maradj, jöjj idebb, de nem, eredj vissza,
Ha rám hallgatsz, a föld vad vérit ugy issza.”

Hát csak állits is még sokáig jó bátya,
Hozzon bő örömet ez a földi pálya,
S ha vadász tanyádat átteszed az égbe,
Szozske, *More* vigan fussanak elédbe.
Fogadjon vadászkiürt öblös rianása,
— Hej ennek a dalnak az égben sincs mása,
Édes hangjainál bokád össze ütöd,
A gyöngö öz-máját vigan tovább sütöd.

*) A szabadságharcban honvéd volt.

Löcherer, Jurasko, Pékh, dr. Fodor, Pap László, Pintér, Ternyei, Komáromy, dr. Szeless, Horváth, Beliczky, Szentmiklóssy, Raróssy, Melezer, Barna stb. stb. nevek közül alig egy-kettő szerepel a kath. olvasó-egylet vagy az iskolaszék tagjainak névsorában

Ha pedig ezek a művelt világi elemek az egyházi ügyek intézésétől indokolatlan duzzogással visszavonulnak, akkor természetesen magára marad a kath. társadalom amaz osztálya, mely teljes jóakarattal és buzgósággal kezeli ugyan az ügyeket, de a törvényekben kevés jártasságot mutat és általában szűkebb látókörrrel bír és a mellett — ami tagadhatlanul nagy hiba — bizonyos féltékeny zárkózottsággal, titkolózva tartja üléseit, nem pedig nyilvánossággal, a minék eklatans bizonyítéka az, hogy az iskolaszék ülések nem nyilvános helyen, hanem a nagyságos prépost úr magánlakásán tartatnak.

Az volna tehát az én egyéni véleményem, hogy a helybeli katolikus egyház és iskola ügyei egészséges fejlődést csak akkor nyernek, ha az intelligencia az ügyek viteléből magát ki nem vonja, hanem inkább buzgó lelkesedéssel erélyesen részt vesz azokban.

Itt van pedig erre az éppen most kínálkozó kedvező alkalom, nevezetesen a *katholikus iskolaszék újjáalakulásának ideje*. Az iskolaszék jelenlegi tagjainak mandátuma ugyanis lejárván, még ez év vége előtt újakat kell választani. Én nem azt értem ez alatt, hogy a mostani tagok kimaradjanak. Ellenkezőleg. Ok is maradjanak tovább is az egyház kormányzásának rúdja mellett, de módot kell arra találni, hogy az intelligencia az eddiginél nagyobb számmal legyen képviselve az iskolaszékben. Szóval, hogy az iskolaszék *kibővültsék*. Ez pedig nagyon könnyen lehetséges, mert az iskolaszék tagok számát maga az egyházi helyi hatóság szabja meg, vagy legalább nincs törvény (amint egyáltalában semmire sincs nekünk törvényünk), amely *megtiltana*, hogy az iskolaszék 30-35 tagból alakulhasson. Ilyen nagy hitközségben ez a szám nem is sok.

Választassanak be hát abba az iskolaszékbe lehetőleg minden társadalmi osztályból az előkelőbb, függetlenebb egyének, a kik az egyházi és iskolai ügyekhez értenek vagy azok iránt melegen érdeklődnek.

Ezt a meleg érdeklődést kívánom én éppen jelen soraim által a kath. hitélet iránt az intelligens katolikus hívekben felkeltetni. Szombati.

A gömörmegei elegy-agár-verseny.

A gömörmegei agarász-egylet elegy-agár-versenyét f. évi nov. hó 14., 15. és 16-ik napjain tartotta meg a dobócai és martonfalai vadászterületen. Első napon a dobri esárdánál volt a találkozás, hol 10-12 uri fogaton jelent meg az agarász társaság.

Köszönettel megjelentek: Hámos Zoltánné, Repecky Andorné, gr. Almássy Arthurné, Repecky Berta, Fáy Malvin, Izsépy Ilona, Szelezky Dénes, Draskoczy László, Mariássy Gyula, Vajda István, Vajda László, mint bírák Putnoky Mór, Farkas Zoltán és Hámos Aladár urak működtek közre. A bírákon és gyepvezérén kívül lóra ültek Putnoky Möricezné, Hámos Zoltán, Ragályi Kálmán, Szakall István, Fáy Antal és gr. Almássy Arthur.

Repecky Andor gyepvezér vezetése mellett gyors egymásutánban sikerült három pár agarat lefuttatni, de ezután hosszas keresés daczára sem ugrott a nyul.

A társaság megunta a hosszas keresést, a martonfalai vasúti őrháznál pihenésre gyűlt össze, hol Hámos Zoltánné ő nagysága, egyleti elnökünknek kedves neje az egész társaságot pompás reggelivel, — mely ebédnek is beillt volna — vendégelte meg.

Ebéd után sikerült még két nyulat felugratni s ezzel az első összevetés le lett futtatva.

A társaság szétoszlott, hogy másnap ujult erővel folytassa az agarászatot. Nyulak hiányában másnap csupán a második összevetés lett lefuttatva, úgy hogy a harmadik összevetés és döntő futás harmadnapra maradt.

A verseny eredménye a következő:

Nevezések és I. összevetés:

1. Fáy Antal	„Rajkó“	Rajkó.
2. Repecky Andor	„Czifra“	„Czifra“
3. Gr. Almássy Arthur.	„Kedves“	Kedves
4. Hámos Aladár	„Szarvas“	„Szarvas“
5. Farkas Zoltán	„Cziezka“	Cziezka.
6. Szakall István	„Tigris“	„Tigris“
7. Repecky Andor	„Urfi“	Urfi.
8. Fáy Antal	„Szellő“	„Szellő“
9. Mariássy Gyula	„Kistigris“	Villám.
10. Fáy Antal	„Villám“	Villám.
11. Repecky Andor	„Krampusz“	Krampusz.
Erővesztő		

II. összevetés:

Rajkó	Rajkó	Urfi	Urfi
Cziezka		Villám	
Kedves	Kedves		
Krampusz			

III. összevetés:

Kedves	Urfi. I.	Rajkó	Rajkó II.
Urfi		Erővesztő	

Ezek szerint az egylet által adott tiszteletdíjat 500 korona értékben Repecky Andor „Urfi“ nevű agara vitte el, míg a tételek felét Fáy Antal „Rajkó“ nevű agara érdemelte ki.

Feled, 1897. nov. 19. Gr. Almássy, e. titkár.

Hirek és vegyesek.

A királyné nevenapját f. hó 19-én városunkban is megünnepelték. A középületekre kitézték a nemzeti lobogót s a róm. kath. templomban ünnepi misét tartottak, melyen több hivatalos előkelőség vett részt. Ez a nap a magyar nép ünnepnapja, melyen kifejezésre jut a hagyományos lojalitás és a bensős szeretet, melylyel Magyarország legjobb királynője iránt viseltetünk.

Megyebizottsági ülés. Vármegyénk közönsége Hámos László főispán ur ő méltósága elnökle alatt f. hó 22-én rendkívüli közgyűlést tartott, melynek tárgyát kizárólag a községek közpénztárának és szegényalapjának költségelőirányzata s számadása megvizsgálása képezte. A vármegyei független bizottsági tagok ezen közgyűlést bizony gyéren látogatták meg, mert Okolicsányi Gáspár, Marton János és Samarjay János s pár választott megyebizottsági tagon kívül a „jelenlevőket“ a tiszti kar tagjai szolgáltatták. Kétségtelen, hogy éppen ezen ügyek ér-

deklük legjobban a lakosságot, mert hiszen a költségvetések állapítják meg, hogy a községek mily bevételek mellett, mily kiadásnak néznek elébe, s ebből folyólag, hogy az egyének mily községek pótadóval rovasanak meg, s viszont csak a számadásokból tudhatni meg, vajjon a község előjárósága hűséges sáfárja volt-e a községnek. Bizony helyén való lenne, ha a bizottsági tagok az ily fontos ügyek elintézésénél melegebb érdeklődést tanúsítanának!

Zólyomvármegye új főispánjának br. Radvánszky Jánosnak beiktatási ünepején, mint mult számunkban már jeleztük, vármegyénk is képviselve volt egy küldöttséggel, melyet Hámos László főispán vezetett. A küldöttség az instellációval kapcsolatosan rendezett ünnepségeken mindvégig a legelőzékenyebb fogadtatásban részesült. A díszében ugy Gömör-, mint a szomszéd vármegyék küldöttei nevében Hámos László főispán köszöntötte fel új kartársát, szép szavakban fejtegetve egyuttal a szomszédos törvényhatóságok közötti testvéries viszony ápolásának szükségét. A tetszéssel fogadott felköszöntőre nyomban a szintén ott jelenlevő Radvánszky Béla koronaur válaszolt s a vendégeket éltetve megemlékezett arról a kaposról is, mely Zólyom- és Gömörvármegyét egy időben összefűzte, mikor t. i. a főispáni szék üresedésbe jötte után az ezzel járó tisztelet ideiglenesen Hámos László viselte, Zólyomvármegye közönségét hálara kötelező tapintatossággal. A vendégek általában azzal a benyomással távoztak Zólyomvármegye székvárosának ősfalai közül, hogy az ottaniak értenek a lelkesedést felkeltő ünnepélyek csinálásához és a vendégiszteretet gyakorlásához.

Hivatalos látogatás. Bornemisza László alispán f. hó 24-én városunkból Jolsvára s onnan Nagy-Rőczére utazott. Jolsván gyűlést tartva, vizsgálat tárgyává teendő ama körülményt, vajjon mennyiben indokolt Jolsva város lakossága egy részének azon ohatjása, hogy a rendezett tanács elosztása mellett a város nagy községgé alakuljon át.

Előkelő vendég. Jekelfalussy Lajos tábornok bájos nevével néhány napon keresztül Samarjay János vendégeként köránkben időzött. Az előkelő vendégpar szeretetreméltó szívélyes modorával a velük érintkezőket teljesen megnyerte, s így a kiváló vendégek folyó hó 23-án történt elutazása méltó sajnálkozásra ad okot.

Áthelyezés. A temesvári kir. törvényszék jegyzője: dr. Schirilla Achilles áthelyeztetett a rimaszombati kir. törvényszékhez a nyugdíjazott Benkovits Pál helyére.

Megérdemelt nyugalom. A helybeli ev. ref. egyház folyó hó 1-től kezdve, — eleget óhajtván tenni a humanizmus s a gyülekezeti isteni tisztelet és énektanítás érdekeinek is — megünnepelt kántorát, tiszteletes *Szöllőssy István* urat, tekintettel az ő hosszas szolgálataira, érdemes multjára és egy félszázadon át példás lelkiismeretességgel teljesített kötelezéseiből folyó megérdemelt nyugalomára: minden további teendő alól felmentette, azonban eddig élvezett összes fizetésének teljes használatában továbbra is meghagyta. Egyidejűleg pedig — újabb áldozattal, saját pénztára terhére — a kántori teendőket Bodor László közs. iskolai tanító, s a községi és polgári iskolai énektanítással *Szentmártoni* Dániel segédlelkész bízta meg.

Egyházgyűlés. A helybeli ág. hitv. ev. egyház f. hó 21-én, vasárnap délelőtt a közs. finiskola helyiségében *Kubinyi* Aladár felügyelő és *Glauf* Pál főesperes elnökle mellett gyűlést tartott, melynek legfontosabb tárgyát az egyháznál üresedésben lévő kántor-tanító állás betöltésé iránti intézkedés s ennek kapcsán a kántor-tanító díjazásának újabb megállapítása képezte, melynek megtörténte után az elnökség megbízottat a pályázati hirdetésnek a közzétételével. Pályázati határidőül f. évi december hó 18-ika tűzetett ki. Minthogy az ujonnan megválasztandó kántor a jövő év elejéig életbe lépő ág. hitv. evang. papi nyugdíjintézetnek hivatalánál fogva tagja leend, igen valószínű, hogy a tisztességes javadalmazással egybekötött állásra tömegesen fognak pályázni.

Halálozás. *Kudelka* József dr. a magyar jogtanárak nesztora f. hó 17-én elhunyt Nagyváradon. A kiváló professor, ki pár év óta nyugalomba vonult, tevékenységének java korát a 40-50-es években élte át, mint a temesvári és nagyváradi jogakadémia professora. Gömörmegehez rokon kötelekek esatolák. Itt született Rimaszombatban 1813 ban s tanulmányait Putnokon, Rozsnyón és Kassán végezte el. 1847-ben a kiváló képzettségű jogtudóst V. Ferdinand király a nagyváradi akadémia tanáruul nevezte ki, mely állásában 1885-ig működött, mint az ész- és büntetőjog professora. Pauler Tivadar minisztersége idejében a budapesti egyetemre nyert meghívást, de bár kineveztetése után az esküt is letette, hirtelen támadt súlyos szembaja arra kényszeríté, hogy nagyváradi állásán maradjon Nyugalomba vonulása alkalmával ő Felsége 41 évre terjedő áldásos működése jutalmául a Ferencz József-rend lovagkeresztjével díszítette föl. Ezután pár évig harkácsi rokonai körében élt, honnan a mult évben visszament Nagyváradra — meghalni. A hozzánk beküldött gyászjelentés szerint Kalla Géza, Kalla Mihály unokabátyjukat gyászolják a elhunytban, de tudomásunk szerint Zschar Gusztáv főgimn. tanár is közeli rokonságban volt a megboldogulttal.

Estélyek. Városunk falai között már megindult a mult évben is sok szórakozást nyújtott téli estélyek rendezése. November 19-én *Hevesy* Bertalanné, gyűjtötte körébe jóbarátait, 23-án pedig *Molnár* József vendégiszteret háza volt a gyülekező pont. Mindkét helyen oit látunk városunk számos előkelőségét, s a vendégközöru tagjai egy-egy kedvesen eltöltött est jó emléket vitték magukkal.

Könyvelő választás. A gömörmegei nép- és iparbank igazgatósága folyó hó 18-án töltötte be a közelebb rendszeresített könyvelői állást s arra városunk szülöttét, *Mindszenti Szabó Kálmánt* választotta meg. Mindszenti Szabó Kálmán személye iránt a bizalom előlegezve lett, mert bár több, teljes elméleti képzettséggel bíró egyén pályázott, ezek mellőzésével nyerte meg állását. Mi különben előre is hisszük, hogy benne egy hitvánásnak élő s ügybuzgó tisztviselőt nyert a pénztintézet, ki tudni fogja meghálálni a belé helyezett bizalmat; s ily értelemben szivesen üdvözljük állásában.

Megyebizottsági tagválasztás. Hangonyon és Hanván f. hó 15-iken volt a megyebizottsági tagválasztás. Előbbi helyen Györy körjegyző helyére *Kónya* József szent-simoni bíró, utóbbin *Szakall* Andor földbirtokost választották.

Házi-estély. A helybeli polgári olvasóköri f. hó 27-én 50 kros beléptidij mellett a fiatalság házi-estélyt rendez, melyre felhívjuk az érdeklődők figyelmét. A múlt telen az e fajta multságok kitünően sikerültek, s remélhető, hogy a polgári olvasóköri multságai iránt mindenkor melegen érdeklődő közönség most is nagy számban fog résztvenni a házi-estélyen.

A korcsolyázó egyesület gyűlése. A helybeli korcsolyázó egyesület választmánya múlt vasárnap ülést tartott *Dr. Löcherer* Tamás elnöke alatt, melyen a jövő vasárnap tartandó közgyűlés tárgyait megbeszélék. Az ülésen megtudtuk, hogy az egyesület vagyona mintegy 3500 frt, s múlt évi bevétel 900 forint volt azzal az összeggel együtt, mely a feloszlott atletikai klub átruházott vagyonaként a korcsolyázó egyesület vagyonát gyarapította. A lemondott pénztárnok Folyam Kálmán eddigi odaadó és ügybuzgó működéséért köszönetet szavazott a választmány, helyébe a közgyűlésnek *Szabó* Elemér ajánlja pénztárnokká választás végett. A pályán még egy szolgát fognak alkalmazni, ami nagyon helyes intézkedés. A jövő idényre a költségeloirányzat 481 frtban állapított meg, s 16 főgyűm. tanulónak szabad jegyet engedélyeztek. *Kathona Géza* indítványára elhatározták, hogy 8 polgári iskolai szorgalmas és szegénysorsú leány növendéknek is szabad-jegyet adnak. Végül megállapodtak abban, hogy a korcsolyázó-egyesület javára rendezendő multságot az idén is karácsony másodnapján tartják s a rendezéssel *Gazda* Pált bízták meg. Ezzel az ülés az elnök lelkes elterése közben ért véget.

Jászay Mari Rimaszombatban. Jelentettük már, hogy az elmúlt héten *Gábel Gyula* nevű ur járt nálunk Rimaszombatban s többeknél tudakozódott az iránt: mi módon tarthatna itt *Jászay Mari* asszony *jó-tékonyzélra* egy olyan műestélyt a melynek tiszta jövedelméből a művész — nem messze szárnyaló — anyagi igényei is kielégítést nyernének. *Gábel* urnak mindent számot tevő egyéniség, a kivel csak itt szóba állt, azt felelte, hogy Rimaszombatban ez időszerint *elképzelhetetlen* egy olyan műestély, amelynek csak a bruttó bevétel is elérné a 300 frtot, nem hogy még a *tiszta jövedelemből!* juttasson *jó-tékonyzélra* is, meg azonfelül egy nagy összeg a művész tiszteletdíjára. — Hiszen itt ez 5000 lakosú s jobbadán iparosokból és hivatalnokokból álló városkában alig van akkora műpártoló közönség, mely egy szavaló estély anyagi sikerét oly magas összegig biztosítani tudná?! stb. stb. Szóval *Gábel* ur ebből a tönusből elég félreérthetetlenül azt a tájékoztatást kapta mindentől, hogy amár nagyon szeretnénk a legnagyobb magyar tragikát szerény városkánk falai között üdvözölni, mindazonáltal, sajnos, az adott viszonyok közt s a megszabott feltétel mellett le kell mondanunk e kiváló szerencséről. A helyzetet ilyenformán küismerve, *Gábel* ur azzal hagyta el városunkat, hogy tehát a jelen körülmények közt lemond a *Jászay-est* rendezéséről. Ebbe az elhatározásba mindenki szépen belenyugodott, mert senki sem szeretete volna a nagy művésznőt egy felsiker kedvezőtlen hangulatának kitenni. És mindezeknek dacára városzerte több oldalról halljuk, hogy *Jászay Mari* asszony december 6-án mégis megtartja itt az előre rebesgetett műestélyt. Midőn ezt egyszerűen konstataljuk, kijelentjük, hogy a híres művésznőt örömmel üdvözöljük városunkban, ámde a magasra esigázott anyagi siker reményében való nagy csalakozásért a felelősséget előre is az ő optimista impressariójára hárítjuk.

Próbabál. Nem is próbabál volt ez tulajdonképen, de igazi nagy fényes bál a farsang kellős közepéből. Szép volt már a megjelentek nagy számával fogva is, de fényt nyert főképen az által, hogy ott láttuk városunk értelmi előkelőségét majdnem teljes számban. Ezenfelül pedig bájos volt és kedves, a mivé a sok apróság varázsolta, mely ezuttal lépven először a nagy nyilvánosság elé, szeretetreméltóságának egész özőnével gyönyörködött majdnem éjfélig. Ejjélre járt ugyanis, mikor *Dobránszky* János táncmester udvarias szavakban tudtára adta a nagyoknak, hogy most már övék a parkette. Mert megelőzőleg a kicsinyek járták. Járták pedig a szó legvalószínűbb értelmében. Fesztes tartással, de mégis könnyedén és hozzá komolysággal. Ez utóbbitól természetesen csak annyival, a mennyi gyermeki kedélyüktől éppen tellett. És járták szépen. Főleg tetszett a „magyar tánc”. Kár azonban, hogy csak a növendékek egy része lejette. Az ügyes mester így is meg lehetett elégedve a tapssal, a mely a a nemzeti tánc végeztével felhangzott. Az ugynevezett „menette-walzer”-rel már kevesebb hatást ért el. — A nagyok multságáról, mely ezután következett, csak annyit jegyzünk fel, hogy a kora reggeli órákkal ért véget. — A jelenvolt asszonyok díszes névsorából álljanak itt: *Jekelfalussy* Lajosné, *Bornemisza* Lászlóné, *Bedekovich* Gézané, özv. *Csider* Antalné, *Dr. Fráter* Sámuelné, *Feketené* Otte Hedvig, *Frank* Adolfné, özv. *Hegyessy* Sándorné, *Hennyey* Kálmánné, özv. *Illés* Gyuláné, *Juraskó* Jakabné, *Kerekes* Dezsóné, *Lengyel* Györgyné, *Lukács* Gézané, *Lokesánszky* Endréné, *Dr. Löcherer* Tamásné, *Marton* Jánosné, *Mariássy* Lászlóné, *Molnár* Józsefné, özv. *dr. Marikovszky* Istvánné, özv. *Mészáros* Kálmánné, *Medveczky* Sándorné, *Nagné*, *Polgáry* Károlyné, *Pitta* Lipótné, *Samarjay* Jánosné, *Szakall* Vinczéné, *Rónay* Gyuláné, *Szentiványiné*, *Soós* Ferenczné és *Tomesányi* Lászlóné urnók. — Leányok: *Czéner* Ilka, *Farkas* Matild, *Glósz* Aranka, *Hegyessy* Jolán, *Illés* Jolán és Irén, *Juraskó* Aranka, *Medveczky* Erzsike, *Mészáros* Jolán és Malvin, *Polgáry* Iza, *Szakall* Rózi és *Marsca*, *Szentmihály* Ila. — Érdekes vendége volt a bálnak: *Jekelfalussy* Lajos vezérőrnagy, ki szíves házigazdája *Samarjay* János társaságában mindvégig lelkes nézője volt a mulató fiatalságnak.

Javító érettségi vizsgálat. A sárospataki, miskolci és rimaszombati ref. gimnáziumoknak javító érettségi vizsgálata utasított növendékei december 11-én fognak megvizsgálatni Sárospatakon. A kormány képviselője ismét *György* Endre lesz. Vizsgára áll Sárospatakról 3. Miskolcraól 5. Rimaszombatról 3. — egy pedig mint realiskolát végeztél áll a latinból javító vizsgálatra, miután a szeptemberi pótvizsgálata nem sikerült.

Gazdasági előadások. A gömörmezei gazdasági egyesület a m. kir. földművelésügyi miniszterium felszólítására a rimaszombati földmívelés iskola tantermeinek belevonásával a népnek a gazdasági ismeretekre való oktatását célzó előadásokat fog tartani. Ezen előadások december, január és február hónap a körjegyzőségek székhelyein fognak megtartani. Bővebb értesülést a nagy-közönség ez irányban az alispáni hivatal utján nyerend.

Vadászat. A rimaszombati vadász-társaság a városunkban időző *Jekelfalussy* Lajos tábornok tiszteletére s szórakoztatására folyó hó 21-én a pokorágyi területen hajtó vadászatot tartott. Az eredmény, a jelenlegi szük vallalomány mellett, elég kedvező volt, a mennyiben terítékre 15 nyul és egy eszár-madar került. Róka komáék és özekek azonban nem voltak láthatók, mert azok a csendet szeretik, a vig vadász-társaság azonban ezen kívánalomnak nem mindenben felelt meg a felvonulásoknál.

Alakuló ülés. A miskolci kereskedelmi és iparkamara Miskolcra, november hó 30-án (kedden) d. u. 3 órakor a kereskedelmi és iparkamara nagytermében alakuló ülést tart, melyre a meghívókat már szétküldötte *Dr. Tarnay Gyula*, alispán, központi bizottsági elnök. Az ülés napirendje: 1. A kereskedelmi és iparkamara megalakulása. — 2. Elnök választás. — 3. Két alelnök választása.

Az új menetrend, mely szerint a délelőtt 10 óra után városunkból induló tehervonathoz néhány személykocsi csatolnak, s így a Feleden át Miskolcra, Kassa és Budapest felé közlekedő vonatokhoz esatlakozást nyernünk. — mint halljuk — december 1-én lép életbe. — Ha a hír valóban bizonyul, úgy méltán illeti meg elismerés a megyei közigazgatási bizottságot, mely e szük-séges és czél szerű vonatjárat kieszközlésében buzgókodott.

Az első magyar szobrász emléke. A P. Hirlapban olvassu a következőket Gömörmezei székvárosának — Rimaszombatnak — *Tompa Mihály* és *Blaha Luján* kívül, van még egy elfeledett nagy szobrász; s ez *Ferenczy* István, az első magyar szobrász, kinek a halálának ez idén volt 40-edik évfordulója. A kitünő művész remek művei, számszerint 14 szobor, részben kész művek még mindig láthatók *Ferenczy* egyik élő rokonának, özv. *Jánosdeákné* földbirtokosnának rimaszombati házában, aki, tekintettel előrehaladott korára, *készséggel átengedné a szobrokat a nemzeti múzeumnak vagy az iparművészeti múzeumnak.* A már rég porladó művész, aki e század elején fényes meteoriként tűnt föl, észrevétlenül hamvadt el, mint a mécs, bár kitaró munkásságáról és pályatörténetéről hasábotok lehetne írni. — *Ferenczy* István volt az, ki még a szabadságharc előtt 1847-ben tervezte a kolozsvári Mátyás-szobrot, melyet akkoriban, mint emlékiratban mondja, a pártküldelemek miatt nem lehetett megvalósítani. Tehát épen 50 év kellett ahhoz, hogy ezen történelmi nevezettségű szobor sok vajadás után *Fadrusz* által valósuljon meg. A ki a híres esztorások városát, Rimaszombatot, fölkeresi, el ne mulassa megtekinteni az 1846. év óta még mindig gondozott műtermét az első magyar szobrásznak, mely a Rima folyó egyik mellékpatakja mellett áll egy magányos kertben, melyet *Ferenczy* szobrász még az atyjától örökölt. Ha a ritka látogató ezen kies helyen fekvő kerti lakba belép, nem fog belső megindulás nélkül végigpillantani a tört remények és mulandóság itt elszórt jelvényein. *Rokona*, özv. *Jánosdeákné* urnó nemes kegyelettel őrizi e lakot az enyészetet pusztító karjai ellenében, s minden idegennek szíves készséggel nyújt alkalmat az itt elszórt ereklyék megtekintésére. A művész hátrahagyott művei közül csaknem egészen kész láthatók itt *Vesselényi* nádor, *Széchy* Mária, *Kazinczy* Ferenc, *Fáy* András, *Nagy* Pál, *Rudnay* primás s mások mellszobrai, köztük magáé az elhunyt művészé is. Azonkívül látható itt több igen szép antik bronzszobrocska, melyeket a művész alkalmasint akkor szerzett meg, midőn tanulmányai éveit *Rómában*, *Canova* és *Thorwaldson* mesterek műtermében töltötte. — A magyar szobrász rimaszombati magányában sem került ki a sors csapásait. Az 1847-ben Rimaszombat városában kiütött tüzvész *Ferenczy* új kerti műtermében is becsapván, a dologhoz nem értő tűzoltók az izzó márványműveket vízzel öntözgették, minek következtében ezek nagy része szétrepedett. A művész különösen sajnált így megsemmisített művei között egy életnagyságu „*Euridyke*” nevű szobrot, melyen sokáig dolgozott, s melyet ő legjobb művének tartott. Úgy mondják, hogy *Ferenczy* e művét állandó emlékül szülővárosa valamely nyilvános helyén akarta felállíttatni; miután azonban a fentemlíttet balsors érte, úgy rendelkezett, hogy ama szobornál, koporsódelével gyanánt, vele együtt eltemessék. Ami ugyis történt. Valóban kár, hogy e jeles mű még mindig földben van rejtve, s bizonyosan nem sértenék a boldogult emléket, ha a sajátkezüleg faragott művész kivételű márványkoporsóját sírjából kiemelnék s hantvait egy díszes érekeporsóban helyeznénk el, ami annyiból is szükséges volna, miután a rohamosan fejlődő Rimaszombat városa közvetlen a régi temető mellett építkezett most, úgy hogy a 60-as évek végén bezárt régi temetőt joga van a városnak 30 év múlva azaz pár év múlva felásatni. A temető egyik felét már 20 év óta használja fűvészkertnek néhai *Hamaliár* gyógyszerész utóda. Tehát mi sem áll utjában Rimaszombat városának ezen szép tervet megvalósítani, s reméljük, hogy érdemes polgármestere *Szabó* György magáé teszi ezen ügyet, ki még életében ösmerte a magyar szobrászok utörőjét.

Uj lap. A gömörmezei gazdasági egyesület december 1-én „*Gazdasági Tudósító*” czímmel új lapot indít. A lap az egyesület, illetve az elnökség székhelyén: *Putnok* jelenik meg havonként egyszer. Szerkesztője: *Lakner* László, az egyesület titkára. A lapot *Rábely* Miklós nyomtatja.

Kettős fényképek. A fényképezés terén érdekes változatosságot találunk. Legújabbán *Andrássy* László helybeli fényképész olyan gépezetet szerzett be, melynek segítségével egy lemezen ugyanazon alakok más-más helyzetben örökíthetők meg, s ily módon tetszetős és változatos csoportképek nyerhetők. Ezek az alakok különféle poszturában láthatók; a fotografikák ugyaznek ki, mintha két kép volna kemény kartonra ragasztva s esalódásba ejtik az embert. Pedig az ilyen felvétel is gyorsan és egy lemezen történik. A képek kuriozum kedvéért is megérdemlik a megtekintést, kidolgozásuk dícséretes s az egész kivétel, bár az nehézséggel is jár, ügyes.

Eladó birtokkeresetiek. Egy előkelő idegen ur vármegyénkben nagy uradalmat keres megvételre. Az uradalom ára öt millió forint lehet. Ha valakinek ilyen eladó nagybirtokról tudomása volna, szíveskedjék azt lapunk szerkesztőségével vagy *Veőrös* Jenő győri ügyvéd-közölni.

Lopás. Szelezen — mint nekünk írják — e napokban *Németh* János ottani tanítónak, egy köpü méhét emeltek el. A károsult másnap jelentést tett a *kovai* csendőr-őrsnél.

Kettős könyvvitel. A helybeli lakareképzőtárban újévtől kezdve az üzleti könyveket a kettős könyvvitel szabályai szerint fogják vezetni. E czélból *Péchy* Antalt az igazgatóság megbívtá, hogy az eddig használatban volt könyvek átírását eszközölje és a kettős könyvvitel alapelveivel és módzataival a könyvelőket megismertesse. Ez újítás dícséretes és czél szerű, s remélhető, hogy a nép- és iparbank is hamarosan követni fogja azt.

Uj távirtdahivatal Gömörben. Mint Rimaszécsről írják, az ottani postahivatalnál távirtdahivatal fog berendeztetni. Ez által egy régóta érzett hiány lesz pótolva, mit ugy Rimaszombat, mint Rimaszécs csak örömmel üdvözölhet. Mi elismeréssel adózunk a kassai postatávirda igazgatóságnak, hogy a hiányokat meglátva, igyekszik azokat pótolni.

Betöréses lopás Jánosiban. F. hó 19—21-én éjszaka a jános-i ev. ref. lelkész karára betöréses lopást követtek el, nevezetesen feltörték a hambárt s onnan 12—15 köbölre tehető búzát emeltek. A hambár ajtó be lévén téve, a házbeliék nem is gyanakodtak, hogy abba valaki járt. Csak mindön hétfőn kulcsesal kinyitni akarták, akkor vették észre az okozott kárt. Mint a tettesek bevallották, ily módon már ök régóta jártak a hambárba, de kisebb mennyiséget vivén magukkal, nem szolgáltattak okot a gyanakodásra, most azonban már, hogy ilyen merészebb kirohanásra vállalkoztak, beletört a biessükük. A betörés értelmi szerzői a lelkész férfi-eselédéi *Bódi* István és *Nagy* József voltak, büntársak, orgazdiák *Bódi* János, *Mics* János, *Holländer* esapos-mészáros voltak. Valószínű, hogy a tettesek és orgazdiák még ninesenek mindnyájan kiderítve. Mire e sorokat írjuk, a feleli csendőrök még mindig folytatja az eredményes nyomozást. Az első nyomot különben a helység előjárósága fedezte fel, megtalálván *Mács* Jánosnál két zsákban a lopott búza töredékrészét. Valóban ideje is már, hogy ez a lopott jószágra ivó banda szétrobbantassék! r. l.

Egy helybeli fiakkeros panasza. Kaptuk a következő levelet: „Tisztelt Szerkesztő ur! Kérem tessék csak meghallgatni, mennyi bajunk van nekünk, szegény bérkoesi-tulajdonosoknak a közönséggel, melynek követelése velünk szemben szinte már elviselhetetlen. Sokan azt kívánják, hogy ha már a kocsiért felvettük, hát még olyan lovakon is szállítsuk őket amelyek gyorsan tudnak a korrallal haladni. Hát nem ismerik az illetők azt a közmondást, hogy: lassan járj, tovább érsz!?! Minap is egy vármegyei ur erőnek erejével azt aragolta, hogy ha innét hajnalban elindul *Tornallyára*, hát még aznap este vissza is szállítsam. Na de ilyet! Hát mondom: látta már az ur valaha *Tornán* az alját, tudja, hogy hol fekszik? Na hát akkor ne beszéljen. Az annyira van innét, mint onnét ide. Ha akar az ur az én fiakkeremen oda jutni: akkor készítse el az ur előbb a testamentomot. Ugyis lett, a nagyságos *Beliczky* ur megköz-jegyzette a végrendeletet és azzal a fentisztelt vármegyei ur, miután életét az uton bekövetkező éltifusz és egyéb baleset ellen néhány sonkának a kocsiárába való pakolásával biztosította, inkább istenben, mint lovaiban vett bizodalommal elindula *Tornán* az aljára. Mily nagy lón azonban esudálkozásom, midőn ezen törvény-tudó ur mindjárt az ut elején becsületsértő nyilatkozatokba keveredett: „közönséges komisz dög gebének” nevezvén uraságoktól levett táltosamat, holott jól tudhatta, hogy a fiakker-lovak besülete, mióta Budapestben beafsteak-jelölték avansziroztak, mennyire felemelkedett. Az odautazás kalandokban oly gazdag volt, hogy ha azokat — miként *Stanley* és *Nansen* a magok uti élményeit — egy kötetben kiadná, hát millióssá lehetne a könyve jövedelméből. Elhagyná a részleteket, csak azt jegyzem meg, hogy az a fentisztelt vármegyei pasasir, aki menetközben éktelenül káromkodva folyton a legisten-telenebb szavakkal emlegette a lovasokaim gazdáját, visszafelé jövet már egészen megléte s szüntelenül *imádkozza* azon könyörgött, hogy „*Uram* Isteu, csak még egyszer segíts vissza Rimaszombatba, sohase ülök többet fiakkerre!” Szóval lovasokaim mérsékelt maguktartásával egész missionáriusi hatást értek el, mert istenhez téríttek egy elkárhozni készülő lelket. És tovább, a Bakti-pusztán mi történt? Az, hogy lovasokaim, amelyek soha sem keveredtek abba az aljas gyanuba, hogy a *Derby*-djára aspirálnának, híven conservatív elveikhez, magtagadták a felsősségnek a további engedelmisséget, nyugalomra hajtva fejüket az ut kavicsán, mi által a többször tisztelt megyei ur abba a kellemes helyzetbe jutott, hogy vagy az önkénytelen tárgyaloglás nemes és előkelő sportjának gyönyöreit fogja élvezni vagy ott marad az ut közepén és tanuja lesz annak a felséges jelenetnek, hogy miként ragyognak az esillagok egy novemberi ködös éjszakán. Nem, ő egy harmadik expedienst választott, t. i. betért a bakti-kastélyba és a háziur szíveségét kikérve, ennek a lovain vágatott haza Rimaszombatba. Szóval oly szerenese érte, a mi ritka és szokatlan a XIX. század végén, hogy t. i. váltott lovakon és pláne a Baktitól egészen ingyen térhetett haza aggodó családjá körébe. És ennyi lelki élvezet, ennyi földi és mennyei haszon dacára, a melyet mind az én pegázusaim szereztek neki, mi a hála? Az, hogy fenyegetőzik, hogy majd felad az illetékes hatóságnál, amely arra van hivatva, hogy benyúrték, illetve a lovaink hordképességét ellenőrizze. No, szeretném én ezt a hatóságot ismerni! — Láska kérem, hát ilyen tulkövetelőző a mi közönségünk. Miért is elhatároztam, hogy lovaikkal együtt maradtam és maradni is fogok a ki voltam X. Y. fiakkeres és leendő szalámi gyáros.”

Gömörmezei és a „Látogatók Lapja.” Egy régi vállalat, a „Látogatók Lapja”, mely Magyarország minden részében közkezen forog, Gömörmezei nevezetességeinek és Rimaszombat, Rozsnyó, Nagy-Rőcze, Dobszina és Jolsva városok ismertetését tervezi. E czélból megalom indult meg, hogy a vármegye és a városok támogatását a vállalat megnyerje, s így a terv kivitele lehetővé tétessék.

Lapunk zártakor vesszük a nöegylet érdemes elnöknőjétől a népkönyvtára való adakozás folytatálagos kimutatását, mely szerint: özv. *Piskalszky* Endréné 5 frt, özv. *Csider* Antalné, özv. *dr. Marikovszky* Istvánné és *Soós* Irén 1—1 frtot, özv. *Liszka* Józsefné 12 pár evészközt, *Vozáry* Györgyné 22 tányért és két szedő kanalat, özv. *dr. Klimó* Jenőné 6 pár evészközt adományoztak.

A Zoltán-féle csukamajolaj kedvező hatásáról az orvosi kar igen előszerőleg nyilatkozik, mert tudva lesz dolog, hogy e készítmény teszi lehetővé az áldásos gyógyszer használatba vételét, s különösen szükséges, hogy meghonosodjék nálunk is az az angol árut, hogy gyermekeink 2—3 éves korukban csukamajolajat igyanak s ezzel a sok scrophulotikus bántalom kifejlődése megakadályozható. A gyermekeket erőteljessé csak e szer neveli.

Adakozás a népkönyha javára. A december 1-jén megnyitandó népkönyhára eddig a következők adakoztak: Rimaszombat rend. tan. város ingyenes helyiséget és 12 köbméter tűzifát boesátott a növegyeleti választmány rendelkezésére: Samarjay Jánosné 50 fittal, özv. Bánhidy Istvánné 25 ftt, Liska J-né 10 ftt, Farkas Abrahánné, Mariássy Lászlóné, Lichtschein Adolfné, itj. Széplaky Lajosné 5—5 fttal, Bakasy Istvánné, Bornemisza Lászlóné 3—3 fttal, Dapsy Józsefné, Hevessy Bertalanné, özv. Jánosdeák Andrasné, özv. Dr. Klimó Jenőné, Marton Jánosné, Lukács Gézáné, id. Süteó Istvánné, Tomesányi Lászlóné, Vozáry Györgyné 2—2 fttal, Bakasy Józsefné, Beliczky Viktorné, Czinke Istvánné, Dr. Cziner Miksáné, Bodor Arminné, Eckstein Pieskóné, Frank Adolfné, Fülep Benjaminsné, Gellmann Sámuelné, Hennyey Kálmánné, Holländer Lajosné, Holló Dénesné, Forster Imréné, Institoris Endréné, Jellinek Bertalanné, Kalla Mihályné, Kern Adolfné, Kovács Rubini Antónia, Dr. Krausz Gyuláné, Kishonthy Józsefné, Dr. Löcherer Tamásné, Meszlényi Zoltánné, Molnár Lajosné, Nagy Ferenczné, Stech Kálmánné, Schweitzer Dávidné, Stolez Mártonné, Szakall Vinczéné, Szabó Györgyné, Szathmáry Józsefné, id. Szentmiklóssy Kálmánné, Tibély Zsigmondné, özv. Tóth Józsefné, Varga Lajosné, dr. Veres Samuné, özv. Zwicker Ottóné 1—1 fttal, Ethey Aranka, Fekete-Otte Hedvig, Mészáros Kálmánné, özv. Miskolczy Istvánné, Pongrácz Pálné, Szentmártony Dánielné, Rónay Gyuláné, özv. Terbes Pálné, Ternyey Jánosné, 50—50 krral, Molnár Józsefné két véka babbal és egy köből burgonyával, Szabó Károlyné egy zsák burgonyával járult a népkönyha felállításához. — Adományaitk hálas szívvel köszöni „Rimaszombat és vidéke jótékony növegyeletének választmánya.”

A hét története. A múlt hét az E. M. K. E. hete volt. Ez az első köznevelési együletünk e héten tartotta közgyűlését Kolozsvárott s betöltötte a Bethlen gróf halálával megüresedett elnöki széket. Az E. M. K. E. új elnöke az erdélyi magnásvilág egyik legkiválóbb alakja, Beldy Akos gróf főispán lett. Az E. M. K. E. új elnökének arcképét megtaláljuk az „Ország-Világ” legkedveltebb szépirodalmi hetilapunk utolsó számában, a mely rendes szokásához hűen képekben mutatja be a hét eseményeit. Ott látjuk a most jubileumi miniszteri tanácsos Schneider József képét, továbbá az e heti nagy filharmoniai hangverseny szereplőit. Egy hatalmas két oldalas kép pedig megeléjlenet ábrázol: a templomból ép kúvizsók a koporsót, a midőn a lakadalmas menet be akar vonulni. A templom órei jötte arczal tartják vissza a vig menetet, hogy a temetés szomorú aktusa meg ne zavarja őket. A képek mellett kitűnő verseket, novellákat közöl az „Ország-Világ”, a melyet karácsonyi ajándéknak megleg ajánlunk olvasóink figyelmébe. Mert ez az ajándék dupla ajándék lesz, mert az „Ország-Világ” maga is pompás kiállítás iradalmi almanachát ad ajándékba olvasóinak. Ezt az almanachot, a melyben naptári rész is van, mindenki megkapja, a ki egy negyedévre előfizet az „Ország-Világ”-ra. A lap egy negyedévre 2 forintba kerül. Az „Ország-Világ” kiadóhivatala Budapest, Hold-utca 7. szám.

A „Vasárnapi Lapok” legutóbbi száma minden tekintetben bebizonyítja, hogy szakított azzal a régi sabbonnal: csak olyant közölni, a mi nem új s a mi a hazai közönséget nem érdekli. A „Vasárnapi Lapok” az életből veszi azokat az érdekesebb jelenségeket, a melyeket képekben is megörökít. E heti számában a királyi pár legújabb mellszobrát Strobl Alajos kiváló művész mutatja be. Mindjárt azután a szeptemberi királynapok egyik legérdekesebb emlékével kedveskedik olvasóinak, a mikor sikerült képekben az emberszeretet alkotta nagyszabású intézetet, a Fehér Kereszt-egyesület országos letelezését közli. A szegény diákok nemeslelkű partfogóját, Hercegh Mihály egyetemi rektort, mint poetát állítja elénk a „Nőkről a nőknék” ezimű szellemes eszeveséssel. Ezen kívül Mikszáth Kálmán, Lipsey Ádám, Palágyi Lajos, Salamon Ödön, Zboray Aladár, Prém József, Beniczky László, Lázár Béla, Keszler József, Papp Daniel, Pap Zoltán Gutins gazdagitják dolgozataikkal a „Vasárnapi Lapok” e heti számának tartalmát. Előfizetési ára a lapnak negyedévre 2 ftt. Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VIII. Kerepesi-ut 17.

Az „Athenaeum” naptárai. A naptárirodalom terén jóformán csak az „Athenaeum” r. társaság ragaszkodik a régi hagyományhoz és évenként közreboesajtott naptárait iradalmi színvonalon akarja fenntartani továbbra is. Ezek az Athenaeum naptárai valóban iradalmi almanach-számában mennek, még a népiesebb irányúak is, amellyeket a választékoság és a jóízű erősen megkülönböztet a ponyvara került naptárirodalomtól, mely a legalsóbb néposztályok felfogásához alkalmazkodik, a helyett hogy inkább emelne azt. Az „Athenaeum” naptárait az is jellemzi, hogy a különböző életállásokhoz és hivatásokhoz alkalmazkodva, az előkelőbb osztály, a hivatalnokai kar, a kereskedő, az iparos, földmives osztály számára és igényeinek megfelelőleg adja ki különböző fajtájú naptárait. Így az „Athenaeum Nagy Képes Naptára” továbbra is a magasabb értelmi osztályok és a hivatalnokai kar almanachja marad. Ennek megfelelő gazdag tartalma és bekötött könyvszerű díszes kiállítása. A nagy naptár a rendes esillagászati naptári részen kívül, melyet Tóth Mike tanár állított össze nagy pontossággal, tartalmazza a következő ezimeket: „Közhasználati rész”, „Az év történetéből”, „A közélet nevezetese halottai”, „A külföld eseményeiből”, a melyekben a múlt év nevezetesebb mozzanatai vannak ismertetve számos képpel. Következik az „Ismerető rész”, melyben a következő cikkek foglaltatnak, u. m. „Magyar Misztikusok” Várnai Sándortól, „Három magyar irónó” Endrői Sándortól, „Szerajevó” Szokolay Kornéltól, „Osevegés az éjvről és naptárról” Flammarion Camuilltól, „A modern történetírás” Dr. Dolencz Józseftől. A „Szépirodalmi részben”: Az elváhatatlanok: Irta Barsony István, Éj ének (Eötmény) Czöbel Minkától, A Balaton ünnepe: Irta Adorján Sándor, A fővárosban Lévy Mihálytól, Mr. Thompson tékozlója: Irta Bret Harte, A német eszár Magyarországon 3 képpel, A tiz szobor, A nagy naptár kiegészítő része a teljes tisztí ezimű, mely 1897. szeptember 10-ig hivatalos adatok alapján a lehető legnagyobb pontossággal összeállítva. A nagy naptár ára 1 forint. Ugyancsak a nagy naptár tartalma a tisztí eziműt elhagyásával, mint az „Athenaeum család naptára” jelent meg, ára 50 krajczár, viszont a pontos tisztí eziműt, „Az Athenaeum magyar közgazdasági Kalendariumának” képezi nélkülözhetetlen kiegészítő részét. Ennek ára 70 kr. erős kötésben. Az Athenaeum többi naptárai szintén ily díszesen vannak kiállítva, de kisebb terjedelemben, épen azért bamulatos olesó art szabtak rájuk. Így a „Regelő Kalendarium”, Szerkesztő Székely huszár, ára 40 kr. Az „Athenaeum Kossuth Naptára” ára 30 kr. Az „Athenaeum Petöfi Naptára” ára 30 kr. Az „Athenaeum Kalandos Mese Naptára” ára 20 kr. Ezek a naptárak kaphatók minden hazai könyvkereskedésben.

Ouida, a híres angol irónó florenzi magányában egy új regényt írt, mely bombaként pattant az angol előkelő társadalomban, annak pénzszerzője okozta modern elfajulását maró gunynyal és keserű megvetéssel ostorozta. A magyar olvasóközönség nagy és igaz élvezetet fog e regényből meríteni s hálával fog adózni az Athenaeumnak, mely azt az Athenaeum Olvasótársában olesó áron kiadta, mert soha meg író társadalmunk koreskinövéseinek ilyen kézzelfoghatóan kidomborodó képét nem adta, mint Ouida „A Massarene család” ezimű szenzációs regényében, mely ritkító színekben festi a modern társadalom táncát az aranyborjú körül, a pénznek ama mindenható hatalmát, mely előtt mindenki meghódol és a mely glóriát szó annak a feje köré, aki bírja, akármily oeszmány módon szerzte is légyen. „Non olet” ezt a jelszót látjuk az angol arisztokracia zászlajára kitűzve és e jelszóhoz híven Anglia dicső családja, de anyagi javakban szűkölködő nemessége, amely dolgozni szögvel

és csak élvezni kíván, mint a darassereg a mézesesoprot rajongja körül, a kincsarányban bővelkedő szerencsés; hízleg gyengéinek, szemet huny hibáinak, erényként dicsőíti bűneit, és tányérnyaló meghunyászkodással hódol meg a nábob minden szeszélyének. A aranybálvány pedig a legalsóbb néposztály faragatlan durva fia, kiből egyetlenegy erő van csak hatalmas kiféjlődve: a vagyonszerzés veszelülettel ereje, kincseinek magas talapzatáról cynikus megvetéssel tekint le a lábai előtt leboruló társadalomra, melynek urál és istenül tudja és érzi magát. Szinte démoni a pénznek ama ellenállhatatlan ereje, mely őt egyre feljebb és feljebb sodorja szédítő magasságba; akárcsak a nemrég oly tragikus véget ért Barnato parancsoló alakját látók magunk előtt kidomborodni a regény hőseiben, kinek ép abban a perczben midőn hatalma tetőpontján áll és minden ambíciója beteljesülésében gyönyörködhetnék, azt mondja a hál legfelsőbb törvénye, melyet 3 tagadon: Elég. Hanem a pénz hódító hatalmának, a pénzarisztokraták fennhéjázó göggyének e modern társadalmunkat jellemző, művészi esettel festett képéből engedte az igazságszolgáltatásképp domborodni ki a materialista kor eszményi gondolkodású képviselői. A ösök minden évszázados erényével bíró igaz arisztokrata és a dussgazdag plebejus származású nő, a ki a nép nemes erkölcsi jellemét megtestesítve, arra készíti a gögös patriáciust, hogy kalapot emeljen a lenézett plebejus előtt és beosmerje, miként nem rang és születés, hanem csupán a lelki nemesség az az egyetlen született arisztokrácia, mely minden társadalmi különbséget áthidalva, szoros rokonságba fűzi össze a fenkőlt gondolkodású kiváló jellemű embereket. Ez az örök igazság jegecesedik ki szembeötölő Ouida e legújabb művéből, újabb tanúságot teve arról, hogy a legnaturalisztikusabb iradalmi remekműnek is az eszményi felfogás adja csak meg ama igaz és maradóan becsét, melylyel a híres angol irónó e kiváló alkotása méltán dicsőkedhet. A könyv Cserhalmi Irén fordításában jelent meg az Athenaeum Olvasótársában. Ára három kötetbe kötve 1 ftt 50 kr.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA

Magán-hirdetések.

Futárd-selyemet 60 krtól 3 ftt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. a legújabb mintázzal és szín-kben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg-selymet 45 krtól 14 ftt 65 krig méterenként sima, esikos, kockázott, mintázott damaszott stb. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzal stb.) a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, valamint mintákat postafordultával küld: **Henneberg G. es. és k. udvari selyemgyára Zúrichben.** Svajczba eziműt levelekre 10 kros, és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Eladó ház.

Rimaszombatban, a Jánosi-utca 43. sz. alatti ház mellékhelyiségeivel együtt szabad kézből eladó. — Venni szándékozók értekezhetnek **Csizy Pál** oldal-falusi tanítóval vagy **Rakottyay Lajos** helybeli könyvkötővel: kinél egy vagy két 13—14 éves ifju könyvkötő tanulóul felfogadtatik.

Arverési hirdetés.

31740. szám. — A rimaszombati kir. pénzügyigazgatóság közhírré teszi, hogy **Jolsva, Rákos, Floszók, Perlász, Nandrás, Migléz, Kövi, Borosznok, Ratkó-Lehota, Süvete, Szirk, Turcsok, Jolsva-Taplocza és Vernár** községekből, továbbá **Kuntaplocza és Páskaháza** községekből alakított csoportok, ugyszintén külön-külön **Hosszuszó, Helpa és Murány** községek 1898. évre vonatkozó fogyasztási-ital- és szeszitalmérési-adó beszedési joga a rimaszombati kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében **1897-ik évi november hó 29-én,** illetve eredménytelenség esetén, a következő napon délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen hasznóberbe fog adatni.

A közelebbi feltételek a Gömörmege területén levő városok polgármesterei, nagyközségek előjáróságai, körjegyzők, az árverés alá kerülő községek előjáróságai, az összes gömörmegei pénzügyi szakaszok és biztosságok és ezen pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében közszemlére kitétt részletes árverési hirdetésből kivehetők.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.

Rimaszombat, 1897. november 14-én.

Tornyos.

Bérheadandó.

A **Kossuth-utca 11 ik sz. a. levő ház lakással és bolthelyiséggel 1898. év január hó 1-től bérbe kiadó.**

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos megbízottja: **Dr. Szeless Ödön ügyvéd Rimaszombatban.**

Vizi-malom.

A **derencsényi vizi-malom,** mely két kőre és kendertörővel van ellátva, a hozzá tartozó lakás és melléképületekkel, négy hold rét, egy held szántóföld, nagy konyha- és gyümölcsös-kerítel együtt: **ujévtől kezdődőleg hasznóberbe** vehető. — Bérleti szándékozók forduljanak **Péter András** tulajdonoshoz **Derencsény** (u. p. Felső-Balog).

Hirdetés.

391. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. LX. tetz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1897. évi 2317 sz. végzése következtében **Molnár József** ügyvéd által képviselt **rimaszombati takarékpénztár** javára **Csák Károly és társai** 570 ftt s járuléka erejéig 1897. évi augusztus hó 31-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1457 fitra becsült tehének, juhok, ökrök, lóhere-kazal, gabona, lovak, igazszekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 2431/1897. sz. végzése folytán, 570 ftt — kr. tőkekövetelés, ennek 1892. évi márczius hó 25-ik napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 55 ftt — kiban bíróilag már megállapított költségek erejéig Urajon alperesek lakásán leendő eszközésére **1897. évi december hó 2-ik napján** d. e. 10 óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Rimaszécs, 1897. évi november hó 12-én.

Kovács Géza, bírósági vajtó.

The Continental Bodega Company
Valódi hamisítatlan külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.

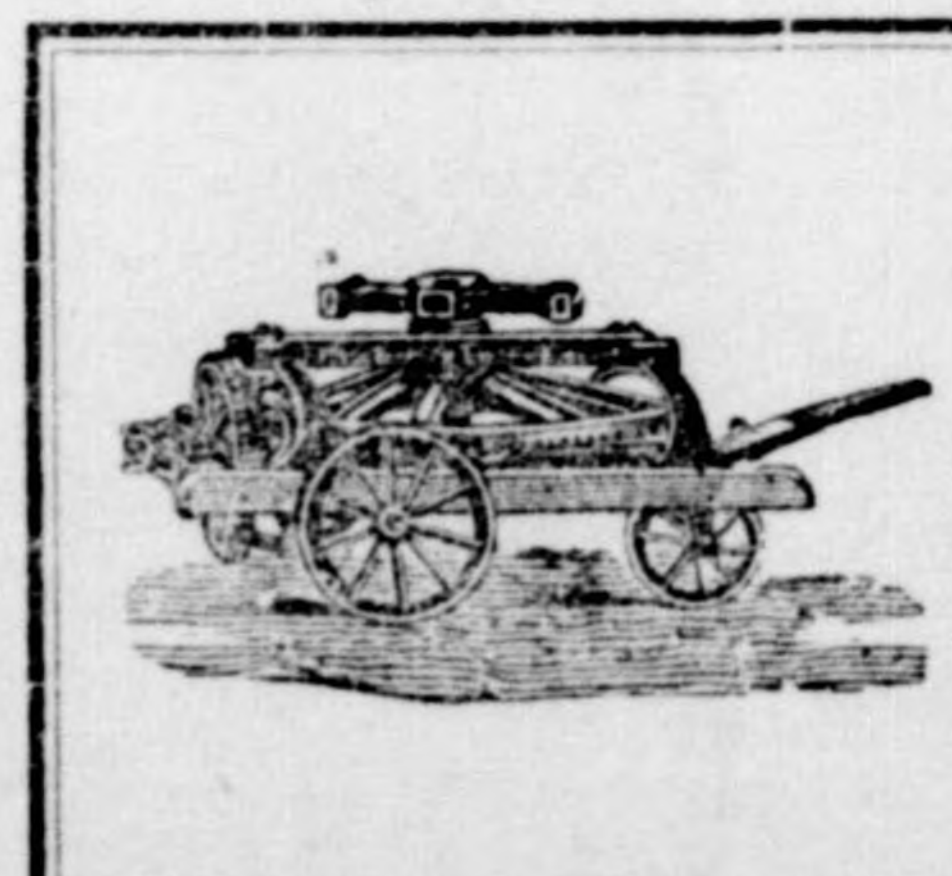
Tarragona s. a. Legjobb bevasárlási forrása

Raktár:
RIMASZOMBATBAN
KOHN ADOLF
úráal. 8—20

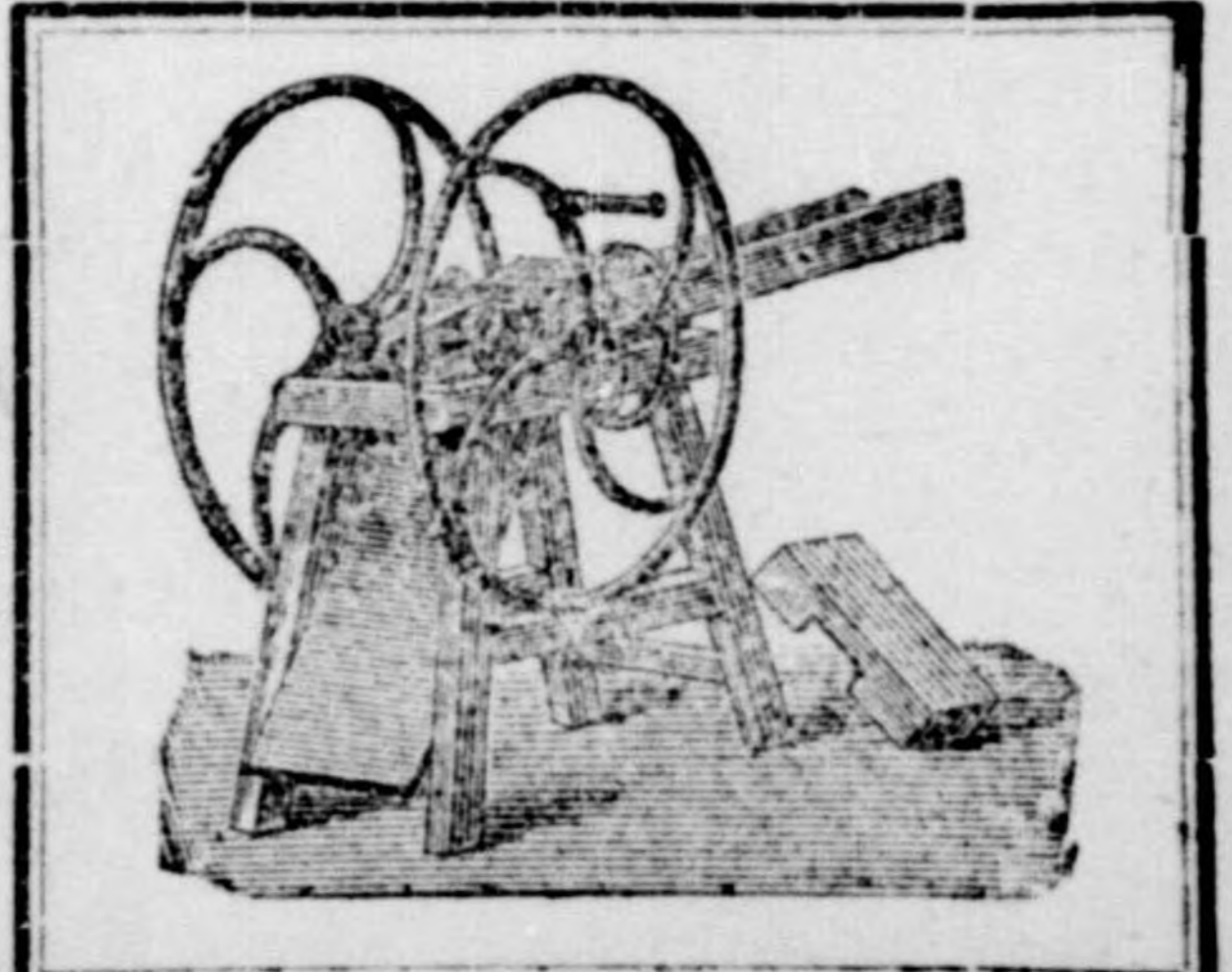
FLEISCHER és TÁRSA

gazdasági gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemeltartásával ezelszerűen s gondosan gyártott jöhírnevű gépeit, nevezetesen:

Szecsavágókat, kézi- vagy járgányhajtásra.
Répvágókat és tengermorzsolókat.
Olajsajtolókat és olajmagpörkölőket.
Olajmag-zúzókat, továbbá **Örlő és daráló malmokat,**

Progress-tisztítógepeket, lisztosztályozó hengereket, szivattyúkat, gőzgepeket és gőzkazánokat, szeszgyár-berendezések stb.

Gépeink, eszközeink és egyéb **gyártmányainkat** készletben tartjuk gyárunkban. — Gazdasági gépeink **képes-**, valamint öntődének gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.